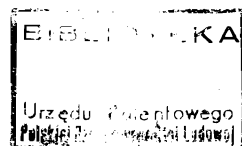

25 września 1928 r.

URZĄD PATENTOWY

C10b 33/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIs PATENTOWY

Nr 8579.

Kl. 10 a 16.

Dr. C. Otto & Comp. Ges. mit beschränkter Haftung
(Dahlhausen-Ruhr, Niemcy).

Prowadnica do koksu.

Zgłoszono 3 lutego 1927 r.

Udzielono 13 marca 1928 r.

Pierwszeństwo: 6 maja 1926 r. (Niemcy).

Wiadomo, że koks po wyjściu z komory pieca skierowywany i prowadzony jest zapomocą tak zwanych prowadnic, składających się z przesuwnej wzdłuż baterji pieców oprawy, zaopatrzonej w dwie pionowe ściany żebrowe; prowadnice te mają na celu zapobieganie przedwczesnemu rozpadaniu się koksu. Takie prowadnice łączono przeważnie ze znanymi urządzeniami do odchyłania drzwi w ten sposób, że urządzenie do odchyłania drzwi usuwało te ostatnie, następnie podjeżdżało zboku rusztowanie i dopiero wtedy przed otworem wylotowym komory stawała prowadnica. W piecach nowszej budowy z tego rodzaju urządzeniami coraz więcej rozpowszechniają się tak zwane drzwi zatykowe, wchodzące nieco wgłąb komory. Do umocowy-

wania tych drzwi konieczne są specjalne wsporniki urządzone na głowicy pieca i wykonane przeważnie jako słupy podporowe, służące do zmocowywania pieca. Przy tego rodzaju budowie odległość od płaszczyzny przedniej części kłoca koksowego, zwróconej ku tak zwanej stronie koksowej, do krawędzi zewnętrznej słupów wzmacniających wynosi $\frac{1}{2}$ metra i więcej.

Ponieważ używane dotychczas prowadnice do koksu, jeżdżące przed baterją pieca, kończyły się przed krawędziami zewnętrznymi dźwigarów wzmacniających, więc kloc koksowy musiał tę znaczną przestrzeń aż do wejścia do prowadnicy przebywać bez żadnej prowadnicy. Wynikała stąd przeważnie ta niedogodność, że

koks ulegał spulchnieniu, częściowo rozpadał się i dawał wytłaczać się z pieca z wielką trudnością, a nawet często było to zupełnie niemożliwe. Wynalazek niniejszy ma na celu usunięcie tej niedogodności i polega on na tem, że znana prowadnica, złożona z oprawy i dwu pionowych ścian żebrowych, oprócz znanej już zdolności do ruchu wzdłuż baterji pieców, może się jeszcze poruszać w kierunku względem niej poprzecznym.

Na rysunku przedstawiono przykład urządzenia według wynalazku niniejszego, fig. 1 przedstawia widok boczny prowadnicy do koksu łącznie z przekrojem odpowiednich części pieca, fig. 2 — przekrój poziomy wzdłuż linii *a—b* na fig. 1. Na powale baterji *a* pieców znajduje się przesuwne wzdłuż baterji rusztowanie *b* urządzenia do odchylania drzwi. Rusztowanie *b* zaopatrzone jest w szyny *c*, na których umieszczona jest oprawa *e* prowadnicy z przytwierdzonemi do niej ścianami żebrowemi *d*. Oprawa *e* może przesuwać się przy pomocy krążków ruchomych *f*. Wielkość przesuwu oprawy *e* obiera się umyślnie tylko taką, żeby oprawa ta mogła przesuwać się tylko od położenia roboczego, przedstawionego na rysunku aż do położenia, w którym ściany żebrowe przy przesunięciu oprawy *e* nie dotykają dźwigarów *g*. W celu ograniczenia tej drogi na szynach *c* znajdują się oporki *c'*. Ruch oprawy *e* może być wywołany ręcznie lub za pomocą maszyny. Jak niewątpliwie wynika z rysunku zaletą wynalazku jest to, że prowadnica dochodzi bezpośrednio do przedniej ściany kłoca koksowego, zwróconego ku tak zwanej stronie koksowej, co z całą pewnością pozwala uniknąć niedogodności, wymienionych na wstępie.

Istota wynalazku nie ulegnie zmianie, jeżeli rusztowanie zostanie wykonane jako część ruchoma, niezależnie od urządzenia odchylającego drzwi. Również i układ szyn jezdnych dla rusztowania *b* nie ma

znaczenia dla wynalazku: szyny te mogą być również przeniesione na pomoście koksowym przed komory pieca. Zależnie od obranej postaci wykonania różnych szczegółów budowa całości urządzenia, według wynalazku niniejszego, musi ulegać zmianie, jednakże wszelkie odmiany zachowują cechę wspólną, a mianowicie możność przesuwania o pewien odcinek obu pionowych ścian żebrowych w kierunku poprzecznym (prostopadłym) do baterji pieców. Rozumie się samo przez się, że do utrzymania prowadnicy w położeniu roboczym stosuje się jakiekolwiek urządzenie do zamocowywania.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Prowadnica do koksu z dwiema ścianami żebrowemi, między które wchodzi koks, poruszająca się wzdłuż baterji pieców, znamienna tem, że oprawa, na której umocowane są obie ściany żebrowe, umieszczona jest przesuwnie o pewien odcinek w kierunku poprzecznym do baterji pieców na rusztowaniu poruszającym się wzdłuż tej baterji.

2. Prowadnica według zastrz. 1, znamienna tem, że ruchome rusztowanie zaopatrzone jest w szyny, po których może się ślizgać na kółkach oprawa z umocowanemi na niej ścianami bocznemi.

3. Prowadnica według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że w celu ograniczenia ruchu oprawy w kierunku poprzecznym względem baterji pieca na szynach przewidziane są oporki.

4. Prowadnica według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że do utrzymania prowadnicy w położeniu roboczym służą znane urządzenia do zamocowywania.

Dr. C. Otto & Comp.
Ges. mit beschränkter Haftung.
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

